

Evolucija Ventila

Pozoren bralec je morda že ob prvem listanju nove številke Ventila opazil, da revija tokrat deluje nekoliko drugače. Spremembe v grafični podobi so zadržane, a preišljene. Sledijo sodobnejšim oblikovalskim pristopom, predvsem pa omogočajo večjo fleksibilnost pri predstavitvi vsebin. Pri tem smo se zavestno izognili radikalnim posegom, deloma zato, ker vsaka sprememba razdeli mnenja, predvsem pa iz spoštovanja do tradicije, ki jo revija gradi že več kot tri desetletja.

Ventil je skozi svojo zgodovino nastajal kot skupno delo strokovne skupnosti. Ustanovila sta ga Slovensko društvo za fluidno tehniko in Združenje kovinske industrije pri Gospodarski zbornici Slovenije, njegovo uredniško podobo pa so dolga leta oblikovali sodelavci Fakultete za strojništvo Univerze v Ljubljani. Posebno mesto v tem razvoju ima Laboratorij za strego, montažo in pnevmatiko LASIM, ki je pomembno prispeval k razširitvi vsebin na področja avtomatizacije in mehatronike. Današnja podoba revije je zato rezultat postopnega razvoja, ki ga je soustvarjalo več generacij in prav vsem gre iskrena zahvala.

Ventil ni le prostor strokovne izmenjave,
temveč prostor srečevanja prihodnjih
sodelavcev.

V zadnjih letih se vse jasneje kaže, da zanimanje za objavljanje presega prvotno začrtane vsebinske okvire. Prispevki vse pogosteje posegajo na širša področja naprednega inženirstva in sodobnih tehnologij, ob tem pa se postopoma širi tudi krog bralcev, ki v takšnih vsebinah prepoznajo njihovo vrednost. Ta razširjenost se ni zgodila načrtno, temveč se je oblikovala kot naraven odziv na dogajanje v stroki, industriji in širšem prostoru znanja. V tem se hkrati odpira tudi širše razumevanje vsebin, ki jih Ventil danes spremlja.

Tak razvoj ni ločen od širšega okolja. Slovenija se ponaša z vrhunskimi dosežki na področju znanosti in z močno industrijsko tradicijo, vendar povezava med obema pogosto ostaja neizkoriščena. Ta vrzel, znana kot »dolina smrti inovacij« oziroma »TRL 3–6 gap«, označuje prehod med idejno rešitvijo in njeno dejansko uporabo. Prav v tej fazi številne obetavne rešitve zastanejo, kar potrjujejo tudi evropske analize in podatki za Slovenijo. Premoščanje te vrzeli zato postaja skupna naloga raziskovalnega in gospodarskega prostora.

V tem prostoru Ventil vidi svojo vlogo že od vsega začetka. Revija ostaja prostor srečevanja, kjer raziskovalci predstavljajo rešitve z aplikativnim potencialom, podjetja pa svoje razvojne izzive in dosežke. Posebno vrednost imajo prispevki, ki nastajajo v sodelovanju, saj neposredno kažejo, da je prenos znanja mogoč in smiseln. Ob tem Ventil ostaja zvest slovenskemu jeziku kot nosilcu strokovne identitete.

Tokratne grafične spremembe so predvsem zunanji odraz širšega premisleka o vlogi revije. Z vključevanjem novih sodelavcev ter oblikovanjem strokovnih teles, ki povezujejo raziskovalno in industrijsko okolje, želimo ustvariti prostor, ki bo še bolj odprt, odziven in vsebinsko raznolik. Pomemben korak v tej smeri je tudi uvedba odprtega dostopa, s katerim so prispevki dostopnejši in vidnejši širši strokovni javnosti.

Danes Ventil presega okvir enega samega okolja in povezuje raziskovalne ustanove, podjetja in širšo strokovno javnost. Med njegovimi bralci so tudi študenti, bodoči inženirji, ki šele vstopajo na trg dela in iščejo okolja, v katerih bodo razvijali svoje znanje. V tem smislu Ventil ni le prostor strokovne izmenjave, temveč tudi prostor srečevanja prihodnjih sodelavcev. Za podjetja to pomeni priložnost, da svojo dejavnost, vrednote in razvojno usmeritev približajo generacijam, ki bodo to okolje soustvarjale v prihodnje.

Miroslav Halilovič

© Avtorji 2025. CC-BY 4.0